

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4018/2022
17.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Зоран Рахман, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Вукша Беличевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3329/21 од 13.10.2021. године, у седници одржаној 17.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3329/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9589/12 од 10.12.2013. године, исправљене решењем П 9589/12 од 30.12.2013. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужиоци имају право својине на кући број .. са економским објектом, која се налази у ..., у Улици ... на к.п. бр. .. новог и деловима к.п. бр. .. и .. старог премера, гараже са шупом - надстрешницом на к.п. бр. .. новог, а .. старог премера и пешачке и колске капије које се налазе на к.п. .. новог, односно деловима к.п. бр. ..., .. старог премера и право својине са 77,02% на кући бр. .. ЗК тело II и ЗКУЛ .. – раније ознака куће број .. у ЗК, све у КО ..., што је тужена дужна признати и предати тужиоцима у посед, кућу под бројем .. са са економским објектом, гаражу са шупом – надстрешницом, пешачку и колску капију у искључиви посед, а кућу бр. .. ЗК .. у супосед предајом примерака кључа од исте. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко 77,02% до 80% ради утврђења права својине на кући број .. ЗК тело II и ЗКУЛ .. – раније ознака број куће .. у ЗК, све у КО ..., што је тужена дужна признати. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима солидарно на име трошкова поступка исплати 691.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3329/21 од 13.10.2021. године, донетој након одржане расправе, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке који се односи на кућу број .. са економским објектом која се налази у Улици ... у ... и кућу бр. .. ЗК тело II и ЗКУЛ .. КО ... и у ставу трећем изреке и у том делу жалба тужене је одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у

преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да имају право својине на гаражи са шупом – надстрешницом на к.п. бр. .. новог, а .. старог премера и на пешачкој и колској капији које се налазе на к.п. .. новог, односно деловима к.п. бр. ..., .. старог премера и да исте преда у посед тужиоцима. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је ћерка сада покојног ГГ, а тужилац њен супруг. ГГ је са туженом (унуком), закључио уговор о доживотном издржавању и након његове смрти тужена је постала власник спорних објеката. Пре тог уговора, ГГ је јануара 1968. године са тужиљом закључио уговор о доживотном издржавању, који је раскинут правноснажном пресудом од 30.02.1986. године. Из оверене изјаве ГГ од 30.06.1965. године произлази да је ГГ дао сагласност да тужила може зидати зграду за своје потребе на његовој парцели к.п. бр. ..., да је зграда намењена за смештај стоке и да би се састојала од штале и обора са два бокса, с тим да је уз шталу предвиђена надстрешница за смештај огрева, као и да ће трошкове изградње зграде сносити тужила. Решењем надлежног органа СО Чукарица од 10.09.1965. године тужили је издато одобрење за изградњу објекта (грађевинска дозвола). Из оверене изјаве ГГ од 30.01.1968. године произлази да је ГГ дозволио тужиоцима да могу о свом трошку извршити адаптацију његове куће која се налази у Улици ... бр. ..., наводећи да је са тужиљом закључио уговор о доживотном издржавању, да нема средстава да изврши потребну адаптацију и да је сагласан да то изврше тужиоци. Тужиоци су на основу оверене изјаве ГГ и грађевинске дозволе, објекат за који су добили грађевинску дозволу адаптирали у стамбени објекат 1968. године (део чини стамбени објекат, а део чини економски објекат који се састоји од два свињца и коша за кукуруз), а који носи број .. . Тужиоци су својим средствима адаптирали кућу број .., на основу оверене изјаве ГГ од 1968. године. Вредност адаптираног објекта је 77,02% од укупне вредности, односно знатно већа од раније постојећег објекта на коме је био власник ГГ (кућа која носи ознаку број ..). Сви објекти су завршени до краја 1970. године, с тим што су тужиоци у целости својим средствима и радом изградили објекат број .. са економским објектом, гаражу са шупом – надстрешницом, пешачке и колске капије, док су у проценту од 77,02 изградили објекат број .. . Правноснажном пресудом од 09.06.1981. године одбијен је тужбени захтев ГГ којим је тражио да се тужиоци иселе из помоћног објекта који се налази на к.п. бр. .. ЗКУЛ .. КО

Према изводу листа непокретности број .. КО ..., к.п. бр. .. је уписана као градско грађевинско земљиште, државна својина са правом коришћења ДД и ВВ, док из извода из катастра непокретности Републичког геодетског завода од 27.01.2014.

године произлази да право коришћења на парцели .. уписане у лист непокретности .. КО ... имају ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужилаца, пошто је утврдио да су тужиоци искључиво својим средствима и радом изградили кућу број .. са економским објектом која се налази у ... у Улици ..., гаражу са шупом и пешачке и колске капије, а које су предмет тужбеног захтева, као и да су својим средствима изградили кућу бр. .. у проценту од 77,02%, а за које објекте су имали оверену изјаву ГГ којим је овластио тужиоце да својим средствима изграде те објекте, а ово све применом члана 21. – 24. Закона о основама својинскоправних односа и члана 171. Породичног закона.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужене, након одржане расправе, потврдио првостепену пресуду у делу који се односи на утврђење права својине на кући број .. са економским објектом и на кући број .. у Улици ... у ..., док је у преосталом делу преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован тужбени захтев тужилаца. Ово са разлога јер је утврђено да су тужиоци по добијању сагласности ГГ изградили наведене објекте (кућу број .. са припадцима у целости, а кућу број .. са 77,02%) применом члана 21. – 24. Закона о основама својинскоправних односа и члана 171. Породичног закона.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем. По самом закону, право својине се стиче стварањем нове ствари, спајањем, мешањем, грађењем на туђем земљишту, одвајањем плодова, одржањем, стицањем својине од невластника, окупацијом и у другим случајевима одређеним законом, а на основу члана 21. истог Закона. На основу одредбе члана 22. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, лице које од свог материјала, својим радом изгради нову ствар, стиче право својине на ту ствар. Предмет права својине прописан је одредбом члана 9. став 1. истог Закона, тако што физичка и правна лица могу имати право својине на стамбеним зградама, становима, пословним зградама, пословним просторијама, пољопривредном земљишту и другим непокретностима, осим природним богатствима која су у државној својини. На основу одредбе члана 13. став 1. истог Закона, више лица има право сусвојине на неподељеној ствари када је део сваког од њих одређен сразмерно целини (идеални део).

Имајући у виду напред наведене одредбе Закона о основама својинскоправних односа, а код утврђеног да су тужиоци објекат број .. у Улици ... изградили својим средствима и да су својим средствима извршили адаптацију објекта број .. у истој улици, да је вредност адаптираног објекта 77,02% од укупне вредности целог објекта, а по добијеним сагласностима ГГ од 30.06.1965. године и од 30.01.1968. године, то је правилан закључак нижестепених судова да су тужиоци стекли право својине на предметним објектима изградњом и адаптацијом. Супротно наводима ревизије, а имајући у виду да се тужбеним захтевом тражи утврђење права својине на објектима, те да су објекти за које се тражи утврђење права својине и предаја довољно идентификовани и поред очигледне грешке у ознаци броја катастарске парцеле на којој

су изграђени (уместо .. наведено је ..), правилно је одлучио другостепени суд када је потврдио првостепену пресуду у односу на предметне објекте.

Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**